

УКРАЇНА

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА КИЄВА

03057, Україна, м.Київ, вул.Дегтярівська, 31-А,
e-mail: inbox@sh.ki.court.gov.ua, тел./факс: (044) 483-09-23

Вих. № 761/30339/17/50136/2017/3/761/6494/2017/
01.11.2017

Канєвському Г.О.

09109, Київська область, м. Біла Церква,
вул. Василя Симоненка, 4, кв. 119

Шевченківський районний суд міста Києва направляє на Вашу адресу копію постанови суду від 22 вересня 2017 року у справі № 761/30339/17 (провадження № 3/761/6494/2017) для відома.

Додаток: - копія постанови на 6 (шести) арк.

**Суддя Шевченківського районного
суду м. Києва**

Виконавець:
Т.В. Савченко

Є.О. Мартинов

КОПІЯСправа № 761/30339/17
Провадження № 3/761/6494/2017**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

22 вересня 2017 року суддя Шевченківського районного суду м. Києва Мартинов Євген Олександрович, при секретарі Савченко Т.В., особи, відносно якої складено адміністративний протокол, Янчука С.А. та його захисника Іскоростенського Д.А., розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду матеріали справи про адміністративне правопорушення, що надійшли з Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, про притягнення до адміністративної відповідальності Янчука Сергія Андрійовича, 07 червня 1971 року народження, громадянина України, працюючого на посаді виконуючого обов'язки директора Департаменту погашення боргу Державної фіскальної служби України, проживаючого за адресою: м. Вінниця, вул. Родіона Скалецького, буд. № 4-Б, за частиною 2 статті 212-3 КУпАП, –

В С Т А Н О В И В:

Як вбачається з протоколу про адміністративне правопорушення від 22 серпня 2017 року, на підставі Закону України «Про доступ до публічної інформації» Канєвський Г.О. звернувся до Державної фіскальної служби України із запитом від 20 червня 2017 року, в якому просив надати копії всіх рішень керівника Державної фіскальної служби України та його заступників про розстрочення грошових зобов'язань у період з 01 січня 2015 року по 31 грудня 2016 року.

Листом від 27 червня 2017 року вих. № 8214/К/99-99-17-04-14 за підписом в.о. директора Департаменту погашення боргу Державної фіскальної служби України Янчука С.А. Канєвському Г.О. було повідомлено, що запитувана ним інформація (документи) є конфіденційною та надано лише загальну кількість рішень (без надання копій запитуваних документів), що не відповідає вимогам Закону України «Про доступ до публічної інформації» та є необґрунтованим віднесенням інформації до інформації з обмеженим доступом.

Такі дії Янчука С.А. були кваліфіковані за частиною 2 статті 212-3 КУпАП.

У судовому засіданні Янчук С.А. свою вину у вчиненні адміністративного правопорушення не визнав, посилаючись на відсутність в його діях порушень вимог Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Канєвський Г.О., будучи належним чином повідомленим про час та місце

Шевченківський районний суд
міста Києва

17:27:58

*2610*25487324*1*1*

розгляду справи, в судові засідання не з'явився та не повідомив суд про причини свого неприбуття. Разом із цим, його неявка не перешкоджає розгляду справи про адміністративне правопорушення.

Дослідивши протокол про адміністративне правопорушення та додані до нього матеріали, заслухавши пояснення особи, відносно якої складено адміністративний протокол, Янчука С.А. та його захисника Іскоростенського Д.А., суд дійшов наступного висновку.

Так, відповідно до ст. 9 КУпАП адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

За частиною 2 статті 212-3 КУпАП порушення Закону України «Про доступ до публічної інформації», а саме: необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом, тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від двадцяти п'яти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Так, Закон України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Відповідно до частини 4 статті 13 Закону всі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, на підставі якого вони діють, при вирішенні питань щодо доступу до інформації мають керуватися цим Законом.

Згідно зі статтею 1 Закону публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Аналіз передбаченого Законом визначення публічної інформації свідчить, що до такої інформації належить не тільки інформація, яка створена самостійно суб'єктами владних повноважень, а й інша інформація, створена спільно з іншими особами. Навіть якщо інформація не була отримана чи створена в процесі виконання обов'язків суб'єкта владних повноважень, але знаходиться у його володінні, така інформація також є публічною і доступ до неї регулюється положеннями Закону.

Таким чином, під публічною інформацією розуміється вся інформація, якою володіє суб'єкт владних повноважень та яка є відображеною та задокументованою будь-якими засобами та на будь-яких носіях.

У свою чергу, відповідно до пояснень, наданих в.о. директора Департаменту погашення боргу ДФС України Янчуком С.А., Державною фіскальною службою України за 2015 – 2016 роки було прийнято 1186 рішень про розстрочення. Відтак, запитувана Канєвським Г.О. інформація є публічною в розумінні Закону України «Про доступ до публічної інформації», оскільки

3
вона знаходиться у володінні ДФС України та є задокументованою.

При цьому, виготовлення копій не може вважатись створенням нової інформації. Крім того, Закон не вимагає надання завірених копій документів у відповідь на запит.

Законом України «Про доступ до публічної інформації» визначено види інформації з обмеженим доступом та підстави, за якими розпорядник інформації може обмежити доступ до інформації.

Так, інформацією з обмеженим доступом є: 1) конфіденційна інформація; 2) таємна інформація; 3) службова інформація (частина 1 статті 6 Закону).

Зокрема, статтею 7 Закону зазначено, що конфіденційною інформацією є інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов.

При цьому, відповідно до пункту 2 частини 1 статті 22 Закону розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, зокрема у випадку, якщо інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини 2 статті 6 цього Закону.

Так, обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні (частина 2 статті 6 Закону).

Таким чином, обмежити доступ до інформації можливо лише за сукупності вищевказаних вимог.

Відтак, відмова у наданні інформації є обґрунтованою у разі, якщо розпорядник в листі вказує, якому саме з інтересів загрожує розголошення запитуваної інформації, в чому полягає істотність шкоди цим інтересам від її розголошення, чому шкода від оприлюднення такої інформації переважає право громадськості знати цю інформацію. В іншому випадку така відмова надати запитувану інформацію є необґрунтованою та такою, що суперечить Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Крім цього, у разі наявності в документі інформації з обмеженим доступом, вона не може бути підставою для відмови у його наданні або його оприлюдненні.

Так, частиною 7 статті 6 Закону передбачено, що обмеженню підлягає інформація, а не документ. Якщо документ містить інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення надається інформація, доступ до якої необмежений.

У такому випадку копія документа повинна надаватись у звичайному порядку, при цьому інформація, доступ до якої обмежено, вилучається шляхом ретушування або іншим способом на вибір розпорядника інформації.

Водночас, необхідно враховувати, що відповідно до частини 3 статті 6 Закону інформація з обмеженим доступом має надаватись розпорядником

інформації, якщо він правомірно оприлюднив її раніше.

Відповідно до частини 4 статті 6 Закону інформація з обмеженим доступом має надаватися розпорядником інформації, якщо немає законних підстав для обмеження у доступі до такої інформації, які існували раніше.

Так, пунктом 100.10 статті 100 Податкового кодексу України визначено, що центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, формує та веде у відкритому доступі Реєстр заяв про розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань чи податкового боргу, який щодня опубліковує на своєму офіційному веб-сайті.

До зазначеного реєстру вносяться такі дані за кожною з поданих заяв:

- назва платника податків та код згідно з ЄДРПОУ (для юридичних осіб) або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті);
- дата подання заяви про розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань чи податкового боргу;
- вид заяви (про розстрочення, відстрочення грошових зобов'язань чи податкового боргу);
- сума грошового зобов'язання чи податкового боргу, заявленого до розстрочення, відстрочення;
- вид податку/збору, грошове зобов'язання чи податковий борг за яким заявлений до розстрочення, відстрочення;
- рішення контролюючого органу за результатами розгляду заяви, номер та дата такого рішення;
- дата та номер договору про розстрочення, відстрочення грошового зобов'язання чи податкового боргу;
- строк дії договору про розстрочення, відстрочення грошового зобов'язання чи податкового боргу;
- вартість майна, переданого у податкову заставу.

Заяви про розстрочення, відстрочення грошового зобов'язання чи податкового боргу вносяться до Реєстру заяв про розстрочення, відстрочення грошового зобов'язання чи податкового боргу протягом операційного дня їх отримання у хронологічному порядку їх надходження.

Порядок ведення та форма Реєстру заяв про розстрочення, відстрочення грошового зобов'язання чи податкового боргу затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Крім того, згідно зі статтею 10-1 Закону публічна інформація у формі відкритих даних – це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання. Розпорядники інформації зобов'язані надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит, оприлюднювати і регулярно оновлювати її на єдиному державному веб-порталі

5

відкритих даних та на своїх веб-сайтах.

Перелік наборів даних, що підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, вимоги до формату і структури таких наборів даних, періодичність їх оновлення визначено постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 року № 835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних».

Відповідно до зазначеної Постанови Державна фіскальна служба України оприлюднює інформацію про суб'єктів господарювання, які мають податковий борг.

Крім того, наказом Міністерства доходів та зборів України від 10 жовтня 2013 року № 574 «Про затвердження Порядку розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу) платників податків» прямо передбачено, що рішення про розстрочення (відстрочення) грошових зобов'язань (податкового боргу) окремих платників податків щороку оприлюднюються Міністерством доходів та зборів України (пункт 6.1 вказаного Порядку).

Таким чином, запитувана Канєвським Г.О. інформація не може бути конфіденційною, оскільки є відкритою та загальнодоступною, а відтак обмеженню не підлягає.

Право на доступ до публічної інформації гарантується, зокрема, обов'язком розпорядників інформації надавати та оприлюднювати інформацію, крім випадків, передбачених законом; юридичною відповідальністю за порушення законодавства про доступ до публічної інформації (пункт 1 та 6 частини 1 статті 3 Закону). Розпорядники інформації зобов'язані, у свою чергу, надавати та оприлюднювати достовірну, точну та повну інформацію, а також у разі потреби перевіряти правильність та об'єктивність наданої інформації і оновлювати оприлюднену інформацію (пункт 6 частини 1 статті 14 Закону).

Частиною 1 статті 22 Закону встановлено вичерпний перелік підстав для відмови у наданні інформації. Так, розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту у таких випадках: 1) розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит; 2) інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини 2 статті 6 цього Закону; 3) особа, яка подала запит на інформацію, не оплатила передбачені статтею 21 цього Закону фактичні витрати, пов'язані з копіюванням або друком; 4) не дотримано вимог до запиту на інформацію, передбачених частиною 5 статті 19 цього Закону.

Таким чином, в.о. директора Департаменту погашення боргу Державної фіскальної служби України Янчуком С.А. не були враховані вищевказані положення чинного законодавства України під час розгляду та надання відповіді на запит Канєвського Г.О. від 20 червня 2017 року, що свідчить про те, що відповідь, надана листом від 27 червня 2017 року за вих. № 8214/К/99-99-17-04-14, є необґрунтованою та такою, що не відповідає вимогам Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Згідно зі ст. 280 КУпАП орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи

Шевченківський районний суд
міста Києва

17:27:58

*2610*25487324*1*1*

6
підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд громадської організації, трудового колективу, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Враховуючи викладене, приходжу до висновку, що в діях Янчука С.А. вбачається склад адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 2 статті 212-3 КУпАП, у зв'язку з чим він підлягає притягненню до адміністративної відповідальності у вигляді штрафу в межах санкції зазначеної статті.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 14, 33, ч. 2 ст. 212-3, ст.ст. 283-285, 287-291 КУпАП, –

п о с т а н о в и в :

Визнати Янчука Сергія Андрійовича, 07 червня 1971 року народження, винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 2 статті 212-3 КУпАП (протокол від 22 серпня 2017 року).

Застосувати до Янчука Сергія Андрійовича, 07 червня 1971 року народження, адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 425 (чотириста двадцять п'ять) грн. 00 коп.

Стягнути з Янчука Сергія Андрійовича, 07 червня 1971 року народження, судовий збір на користь держави в розмірі 320 (триста двадцять) грн. 00 коп.

Штраф має бути сплачений правопорушником не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня вручення йому постанови про накладення штрафу, а у разі оскарження або опротестування такої постанови – не пізніше як через п'ятнадцять днів з дня повідомлення про залишення скарги або протесту без задоволення.

У разі несплати правопорушником штрафу у строк, встановлений частиною 1 статті 307 КУпАП, постанова про накладення штрафу надсилається для примусового виконання до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання, роботи правопорушника або за місцезнаходженням його майна у порядку, встановленому законом. У порядку примусового виконання постанови про стягнення штрафу за вчинення адміністративного правопорушення з правопорушника стягується подвійний розмір штрафу, визначений у відповідній статті КУпАП.

Постанова суду підлягає зверненню до виконання протягом трьох місяців з дня її винесення.

На постанову суду по справі про адміністративне правопорушення може бути подана скарга до Апеляційного суду м. Києва протягом десяти днів з дня її винесення. У разі пропуску зазначеного строку з поважних причин цей строк за заявою особи, щодо якої винесено постанову, може бути поновлено органом (посадовою особою), правомочним розглядати скаргу.

Суддя

Мартинов Є.О.

Григорівка суду, територія закритий силі із жовтими літніми. Секретар Я. Савченко М.М.

Шевченківський районний суд
міста Києва

17:27:58

*2610*25487324*1*1*

Пройито та пронумеровано
на 6-милі арк.

Суддя

Мартинов Є.О.

Секретар

Савченко Т.В.

З обліжівцем з'єднано
Суддя: Мартинов Є.О.
Секретар: Савченко Т.В.